

Първото задължение на учениците

ЛЕКЦИЯ ОТ УЧИТЕЛЯ

Преди да пристъпим към прочитане на това, което е написано, аз ще направя няколко кратки бележки. Тия познания, които може да добиете в една окултна школа, ще засегнат не само вашия настоящ живот, но и бъдещия ви живот. Тия познания ще ви бъдат в полза не само засега, но може би за хиляди години от сега нататък.

Всяка една окултна школа или Великата Божествена окултна школа е съпроводена с големи мъчнотии. И не е тъй лесно човек да стане ученик на една окултна школа. Вие може да минавате в тази Велика школа само за оглашен. Защото ученик е само онзи, който може да бори със задачите на

тая Окултна школа, както математикът трябва да знае всички правила на математиката, за да бори със сложните задачи, и музикантът - със

сложните упражнения в музиката. Ученикът всякога трябва да знае положението си в Школата, той не трябва да си прави илюзии.

Първото правило в

една Окултна школа е: ученикът трябва да има голямо смирение, не овчедушие, а смирение в тази велика идея, че Вечното, Безграничното

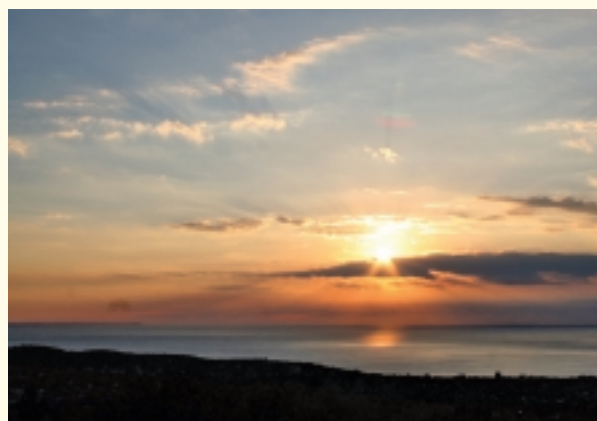
не може да се събере в ограниченото. Той не трябва да си прави илюзията, че в тази малка глава, в този малък мозък вътре ще може да се събере всичкото тай-

но знание - невъзможно е това нещо засега...

Ученикът в тази Окултна школа трябва да знае къде му е мястото. Той трябва да знае, че учениците от най-долната градация се различават от учениците от най-високата по знание, т.е. че тяхното знание и сила в сравнение с онова на напредналите е нищо. Човек в едно отношение може да знае, но в друго отношение да не знае. Сега, туй не трябва да ви бъде за обезсърчение, но който иска да се учи, трябва да знае това нещо. И пак ще ви повторя идеята: хората остаряват, само когато мислят, че всичко знаят. Който иска да остарее, това е много лесно.

продължава на стр. 2

Празнични дни във Варна

Соня Митева

На 6 септември 2007 г. братската група във Варна с радост посреща своите гости, идващи от различни краища на страната. Предстоят три празнични дни на братска среща под надслов „Живот за Цялото“, с подтеми „Новото колективно съзнание“ и „Работа в група“. Духовен център и мото на срещата е формулата от Учителя „В светлината на Божия Дух има Живот и Мир.“

Първият ден на празника, 7 септември, започва с посрещане изгрева на Слънцето и молитвен наряд от Ташла тепе. На този връх през август 1900 г. Учителя е възлязъл с първите трима ученици – д-р Миркович, Пеню Киров и Тодор Стоименов.

продължава на стр. 3

За отминалата лятна духовна школа на Рила

Атанас Атанасов

Тепърва ще осмисляме преживяното на Рила. И като че ли повечето от нас измерват времето от Рила и до Рила, животът на Рила и животът долу. Това, с което ни привлича Рила, е досегът до един по-съвършен свят, към който всички се стремим. Тук, най-големият и красив циркус на Рила - Седемте езера е място, определено от Учителя за лятна школа на Бялото братство, място благоприятно за съзерцание и молитва.

продължава на стр. 4

19 август 2007 г.

Заедно можем всичко!

Първият голям представителен концерт в зала България 1996 г. с диригент Георги Стратев.

На 24 май след концерта на Йоанна Стратева *Гласът на душата* в Камерна зала България, стартира набирането на средства за голям представителен концерт с хор и оркестър с диригент Георги Стратев в Голямата зала. За три месеца бяха събрани 14 хиляди лв.

Благодарение на щедростта на всички, на 4 ноември ще се състои дългоочакваното от нас събитие. Преди концерта ще се открие изложба *За Учителя и живота на Братство*.

Експозицията ще продължи 20 дни в фойейто на зала България.

Ще бъдат представени нови книги и филми на издателство Бяло Братство.

Очакваме всички приятели и съмишленици на идеята за живот в заедност да бъдат съпричастни с този празник на музиката и словото само на 04.11.2007 година от 11 ч. в зала България.

100 години Братство в Бургас

Ангел Запрянов

2007-ма година е особена, юбилейна за братята и сестрите от Бургас. Съгласно наличните за сега исторически данни, преди 100 години, на 27.07.1907 г. (Св. Пантелеймон), първият ученик на Учителя - Пеню Киров основава в Бургас, с група свои съмишленици т.н. „кружок“. На практика се ражда духовна братска общност, която започва работа под ръководството на Учителя, с местен ръководител Пеню Киров. Засетите тогава семена, обилно напоени с енергията и силата на Божественото слово, дадено ни чрез Учителя устояват на всички превратности на съдбата и днес продължават да дават своите добри плодове.

В края на миналата година, сред братята и сестрите в Бургас се оформи мнение и се взе решение предстоящият юбилей да бъде отбелязан с поредица от прояви през цялата 2007-ма година. Някои от тези събития бяха планирани и организирани, други възникнаха и се провеждаха спонтанно. Така се получи един естествен „календар“, посветен на юбилея. По правило всички прояви бяха „отворени“ и в тях взеха участие в по-малка или в по-голяма степен както приятели от сродни духовни общества, така и граждани на Бургас. За да бъдем по-конкретни, следва да споменем излизането от печат на ново издание на „Науката и възпитанието“ подготвено от екип от приятели под ръководството на Георги Христов, двете стихосбирки с духовна поезия, вдъхновена от словото на Учителя – „Двойница на светлината“ от Дафина Облакова и „Звездни струни“ от Кирилка Вулова, съответно с промоции за гражданството, концерт на Ина Дойнова, концерт на квартета на Йоана Стратева в малката зала на Бургаската опера, концерт на Симеон Симеонов в залата на Областна управа Бургас, концерт на Георги Стойчев, беседи-разговори водени от Константин Златев, на тема „Учителя за Библията“, творческа среща в Айтос по теми от „Науката и възпитанието“, запис на диск с духовни песни на Желю Димитрова „Грее денят“, осъществен от Тонка Петрова и Мария Димитрова.

продължава на стр. 6

Преминаване през планетните сфери

(Продължение от бр. 22)

Учителя казва, че има три вида слънчеви системи, три вида Вселени: физически, духовни и Божествени. Ето буквално неговите думи: "Според нас има три вида слънчеви системи. Първите, които са органи на цели звездни вселени, образуват материалния, физическия свят, изтъкан от най-грубата материя, макар в различните планети и слънца на различна степен. Вторите са направени от по-фина материя, от материята на духовния свят и спадат към ангелския свят. Третият вид Слънчеви системи образуват в своята съвкупност Божествен свят и са направени от най-фината, най-висшата материя. Първият вид Вселени може да наречем материални, вторият вид може да наречем субстанциални и третият вид може да наречем есенциални. Това са три състояния на материята".

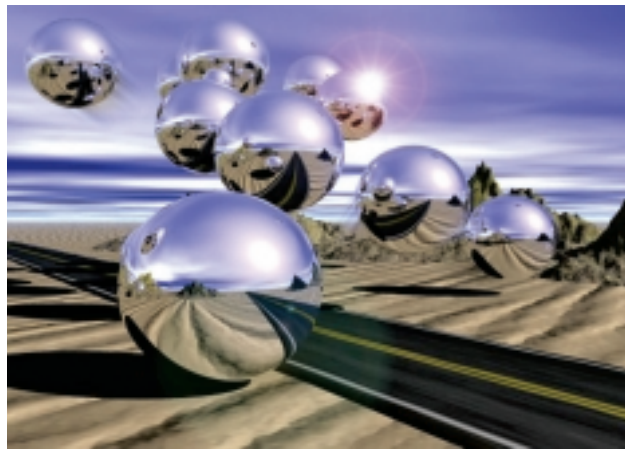
Ще резюмирам казаното до тук: След като напусне физическото тяло, душата се озовава в космичното пространство, където най-първо се среща с мислите на космичната интелигентност, които изпълват пространството и постепенно навлиза в границите на духовните вселени, без още да е влязла в контакт със същес-

твата, които населяват тези духовни вселени. Когато човек премине през областта на космичната интелигентност, постепенно навлиза в сферата на космичните същества, която е същевременно сфера на звездите и почва своето пътешествие през звездното небе, през планетните сфери. На Земята човек е едно земно същество, а след смъртта той е едно небесно същество между многото такива.

Като се говори за планетните сфери, има се в предвид Птолемеевата система, според която Земята е в центъра на Слънчевата система и другите планетни сфери я обкръжават. Най-близка до Земята е Лунната сфера. След това идват сферите на Меркурий, на Венера, на Слънцето, на Марс, на Юпитер, на Сатурн, Уран, Нептун, Плутон, след което кръгът на зодиакалните съзвездия.

В момента на смъртта човек принадлежи още на земната сфера. Той вижда Земята с различните материали, от които е съставена. След като напусне тялото и навлезе в космичното пространство, това, което знае от Земята на физическия свят, изгубва всякакво значение за него. Всичкото това диференциране на материята, ко-

ето ние познаваме на Земята, изчезва за него. Тогава всички твърди тела стават за него елемента "земя" и тогава човек вижда само познатите на древните четири елемента: земя, вода, въздух и огън. Като преминава през космичното пространство, където се среща с мислите, които изпълват това пространство, човек преживява своя живот в обратен ред. Животът му се представя пред него като на филм от

момента на смъртта, до момента на раждането. В тази област той се намира между Земята и Небето. Това трае няколко дена. Когато тези няколко дена изминат, той преминава в духовния свят, където се намират планетните сфери, като първо преминава в сферата на Лу-

ната.

И така, в момента на смъртта, и малко след това, човек живее в сферата на четирите елемента - земя, вода, въздух и огън. Това са четирите стихии на Природата, проявени в четирите етерни области. След това преминава в сферата на космичната интелигентност. Тази сфера е проникната и оживотворена от космичната мисъл и от мисълта на всички възвишени същест-

ва, и от мислите на всички човешки същества. В тази област човек прекарва няколко дена, където преживява в обратен ред своя земен живот. След това преминава в сферата на Луната.

Преди да влезе в сферата на Луната, според Учителя, човек трябва да премине

не както казах, една тъмна зона, която отделя земната сфера, респективно етерния свят от духовния свят, където са разположени планетните сфери. И тази тъмна зона не е пуста, а е населена със същества, враждебно настроени към човека. Затова Учителя казва, че за да премине тази зона, човек трябва да има водач, трябва да има и светлина. За тази област се отнася мисълта на Учителя, където казва: „В първо време, като се освободи от тялото, душата се чувства голяма, необятна. Това е моментът, когато влиза в космичното пространство и се среща с мислите, които изпълват това пространство. Но веднага я подгонват неприятели, тя започва да бяга и се смаява толкова много, че става невидима и се изгубва в пространството.“ След като премине тъмната зона, душата преминава в сферата на Луната. В гръцката митология преминаването през тъмната зона и влизането в духовния свят е описано по следния начин: Подземният свят се отделя от висшия свят от няколко бързотекущи реки. От тях най-забележителна е реката Стикс. Тя е свързана с такъв страшен ужас, че даже висшите богове го призовават като свидетел на

справедливостта на техните клетви. През Стикс превозвал душите престарелия и назначен от боговете на тази служба Хирон - символ на Божествената Мъдрост. Той е превозвал само тези души, които имали на Земята добри дела. Грешните души ги е оставял сами да преплават реката и да се блъскат в нейните буйни води и скалисти брегове. Стикс - това е тъмната зона, за която говори Учителя. Освен за Стикс в гръцката митология се говори за още няколко реки от подземния свят. Това са ред космични течения, през които минават душите, преди да влязат в духовния свят. Тези реки са следните: 1. Ахеронт - река на вечните страдания; 2. Пирифлагетон - огнена река; 3. Конит - поток на въздишките и скръбните плачове; 4. Най-последната река Лета - река на забравата. Когато душата пие от нейната вода, човек забравя всичкото свое минало така пълно и дълбоко, като че никога не е било.

Тези реки, това са нисшите области на астралния свят, където душата преживява големи страдания, а Лета е вероятно влизане в Лунната сфера, където човек забравя своето минало.

(Следва продължение)
Влад Пашов

Първото задължение на учениците

от стр. 1

Денят, в който ти помислиш, че всичко си свършил, ти си остарял. А за да се подмладиш, ще помислиш, че много малко знаеш, ще почнеш като дете да възприемаш...

Учението, което светът дава, е предговор на Божественото учение. Като свършите всичко в света - отделенията, прогимназията, гимназията, после университета, специализирате се и станете най-учения човек, това е само предговор на Божественото знание, което трябва да започнете. Следователно, ако вие сте добили този предговор, може да станете един добър ученик в Божествената школа. Затуй аз препоръчвам на всеки да добие от светското знание колкото може повече. Защото някой казва: „Нам светското знание не ни трябва, а Божествено.“ Ако светското нямаш, Божественото не можеш да придобиеш; ако светското ти е мъчно, Божественото е хиляди пъти по-мъчно. Сега в един съвременен университет плащат такса осемстотин лева, а в едно Божествено учение с осем хиляди лева не може да влезеш; ако светското ти е мъчно, Божественото е хиляди пъти по-мъчно. Сега в един съвременен университет плащат такса осемстотин лева, а в едно Божествено учение с осем хиляди лева не може да влезеш, и с десет хиляди лева не може да влезеш, и с двадесет хиляди, и със сто хиляди, и с един милион, и с десет и със сто милиона не може да влезеш, и с един милиард не може да влезеш. Разбирате ли? Ако е за пари, то с пари не може да се откупува. В Божественото училище ще заложим сърцето си и ума си, а волята ще остане твоя. И тогава ще откупуваш сърцето и ума си, за да покажеш колко

си юнак. Волята ще остане на теб, а умът и сърцето - там. И затуй Писанието казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“ Сърцето си ще го заложим. Разбира се туй не е залагане, тъй както в света залагат.

Във всяка окултна школа ще пристъпите с всичкото си благоговение. То е нещо вътрешно. Няма да ходите разпасани, но там, като влезе човек, трябва да има всичкото благородство на ума и сърцето - да знаете, че туй е една от най-великите и най-благородните работи. И върху познанията, върху това гравитово, което ученикът ще добие, ще почива неговото състояние, понеже той ще съгражда бъдещия си живот и бъдещия си дом върху тия свои познания. Някои ще кажат: „Без тия знания не може ли?“ - Не може. Може да влезете съзнателно или несъзнателно, но все таки ще минете през Божествената школа и ще свършите. Само че някои са влезли без да знаят, а други знаят, че са влезли в тази Школа. Религиозните хора казват: „Нам не ни трябва много знания“, т.е. „Ние и без окултна школа можем да минем.“ Това подразбира, че те несъзнателно ще минат тази Школа. Някои хора я минават съзнателно, а други - несъзнателно. И ще ви кажа защо: страхливите ученици ги прекарват през моста вечерно време, да не виждат, а безстрашните ученици - деном. И на страхливите им турят превръзка на очите. И когато някой каже: „Не може ли

без тази Школа?“, аз казвам: може, но с превръзка, а може и без превръзка.

После, правилото казва, че ние не искаме много, напротив - много малко изискваме. От всеки един ученик искаме да отдели на ден по един час време. Седем дена по един час от деня - седем часа работа. И то този час от времето, което ще прахосаш някъде, да посветиш на туй занимание - и този час ще го посветите съзнателно, от Любов. Пак ще ви кажа: ако вие работите без Любов, нищо няма да ви ползва. Правилото на Божествената окултна школа гласи, че знанието трябва да се добива по закона на Любовта; добиеш ли едно знание без Любов, то няма да те ползва. И апостол Павел в Посланието си към Коринтяните казва: „Каквото и да направя, ако е без Любов, нищо не се ползвам.“ Ако го направим с Любов, ползваме се.

Сега, в тази Окултна школа вие ще се запознаете с всички религиозни системи, положения, закони - защо са се явили религиите, при какви условия и т.н. И тогава няма да има тия неразбории - дали ние сме на правата, или на кривата страна. От окултно гледище ние другояче разсъждаваме за правото и кривото. От становището на Окултната школа съвременното право е безправие. И когато някой ви каже: „Няма ли право?“ - „Право! Вашето право от окултно становище е безправие. И следователно, за да имаме едно правилно

схващане за тази Велика Божествена еволюция на нещата, трябва да имаме туй истинско познание, истинско разбиране и тогава ще можем да разглеждаме въпросите философски. Ние не се боим от въпроси. Някои въпроси може да ги разрешим много лесно, а други въпроси оставяме без отговор. Защо? Защото във всяка една окултна школа всеки един въпрос трябва да се разгледа на своето време, а не без време. Има въпроси, които се задават без време... А виж на зададени такива въпроси в Окултната школа: „Как да живеем, как да подобрим живота си?“ - на това може да отговорим Окултната школа. „Как да обновим своя живот, как да развием ума си, как да очистим сърцето си, как да развием душевните си сили?“ - на всичко туй се отговаря право, дават се методи.

Онези, които влизат в Школата, трябва да знаят, че те са ученици, а ученикът трябва да бъде без предубеждение - той трябва да бъде чист като опрана дреха. Само старите хора, които са живели дълго време в света, казват: „Човек не трябва да бъде глупав.“ А от окултно гледище ние предпочитаме да бъдем глупави в известно отношение. Та всеки един от вас трябва да напусне своите предубеждения. И ако от това, което се преподава, не се постигат резултати, той сам ще си прави своето заключение. Малки, микроскопични опити - големи работи няма да посеем. Ще ви кажем да посеем едно житно

зърно и после ще ви питам израсна ли. - „Израсна.“ После, колко зърна даде, узряли, реално ли е това зърно? Защото туй, което става с едното житно зърно, същото става и с десет милиона такива.

Но няма да очаквате изведнъж резултати. Някой, като влезе в Школата, мисли, че ще се изтегли завесата и изведнъж всичко ще се оправи. Който мисли, че ще се вдигне завесата изведнъж, аз го предупреждавам да не си губи времето. Тъй щото ще трябва да се разберем - да не кажат някои: „Ама аз какво мислех.“ Ако мислите за големи работи, аз ще ви покажа мястото къде да отидете за тях - там много се добива.

И тъй на първа ръка ние ще пристъпим да проучим основно човека - сегашния човекът, както е, да го проучим в тази му фаза, с тия сили, които се развиват в неговия организъм, проявяват се в неговия ум, действат в неговото сърце и се реализират в неговата воля. И след като проучим човека по този начин, ние ще пристъпим тогава в друга една област, по-широка и по-приятна. Проучването на човека в някое отношение е приятно, а друго отношение - неприятно. Когато проучваш положителната страна на човека - приятно е, когато проучваш неговите отрицателни страни е много неприятно. И всеки ученик трябва да бъде много смел и решителен. Да проучим човека, това е трудно нещо. Ще ви поставят в една окултна школа и ще ви по-

кажат положителните и отрицателните страни на вашия характер, тъй както пред едно огледало - да си видите мислите. И при един такъв изпит не зная, но температурата ви ще падне най-малко тридесет и пет градуса под нулата, ще изстинете и ще ви се отше ще живеете. И затуй в старо време много ученици са полудявали. Но ние няма да направим това. В тия школи, дето много се дава, човек излиза или с много ум, или без ум - то е хазартна игра. А методът, който ние ще употребим, е един от най-безопасните. Но като казвам *безопасен*, да не мислите, че лесно ще минете - и тук ще заложите ума и сърцето си. Там си има долапчета и ключове и всеки ден, като кажете: „Искам сърцето си назад“, може да си отворите, когато искате, и да си вземете ума и сърцето. А другият начин - дето много се придобива, то е в друг клас. И тогава, като свършили училището, ще дойде Великият Учител, сам ще отвори. И ако вие ме попитате за съвременните полудели, смахнати хора защо са такива, те се все ученици на такива школи, недосвършили са те. На първо време ще турите в ума си мисълта: „Трябва да свършим училището по който и да е начин.“ Религията казва: „Трябва да вършим Волята Божия“, а ние казваме: „Земята е едно училище и то трябва да се свърши по който и да е начин.“

(свс съкращение)
Лекция, държана
пред Общия окултен
клас на 16 март 1922 г.

Празнични дни във Варна

от стр. 1

От този връх, където Варна и морето се виждат като на длан, вече 100 години се посреща изгревът на Слънцето с молитвите и песните на Бялото Братство.

Празникът продължава с Паневритмия на братското лозе. След утринния чай всички се събират и се поставят темата, идеята и целите на срещата. Следва лекцията на Константин Златев „Живот за Цялото“. Поставените в нея проблеми са активирали мисълта на слушателите, което довежда до интересен разговор. Възникват въпросите за трудностите, свързани с работата в група и как могат те да бъдат преодоляни. Така естествено се преминава към теоретико-практическото занятие „Въведение в метода изследователска общност“, водено

на срещата „Живот за Цялото“. Водеща е Лидия Линдрова. Всеки изтегля картонче с написана дума от поговорка. Така се оформят пет групи по осем души според сгласените от изтеглените думи поговорки. Всяка група работи върху казус от братския живот, споделят се чувства и наблюдения. Групите изработват постери с изводите до които са достигнали. Една от участничките, жена с особено тежка съдба, без дори да знае темата на срещата, е изписала с нестроен детски почерк върху постера на своята група: „Когато се слее Бялото Братство в едно цяло, печели бъдещето.“ В миг всички съзнаваме дълбочината и важността на това послание, дошло по този странен начин.

Вечерта сме отново заедно, но този път около вечерния огън. Гласо-

К. ЗЛАТЕВ:

В терминологията на Учителя Петър Дънов понятието „Цяло(то)“ (с главна буква „ц“) би могло да бъде разглеждано като синоним на Космоса, Живата Разумна Природа, Божието творение. В този смисъл да живееш за Цялото означава да си прозрял и осмислил законите, които управляват неговото развитие, и да подчиниш цялата си жизнена изява на тяхното съблюдаване и изпълняване, което в крайна сметка води до прогрес както самия теб, така и Цялото, от което си част. Подобно равнище на самоосъзнаване и самоосъществяване отговаря на един определен етап от еволюцията на съзнанието. Изказано на духовно-езотеричен език, това е една извисена фаза на колективното съзнание, намираща се понастоящем в процес на утвърждаване и осигуряваща изграждането на основите на нова планетарна култура – Култура-

та на Любовта. Българският духовен Учител Петър Дънов (Бейнса Дуно), в качеството си на вестител на тази Нова Култура, посредством цялостното си духовно-културно наследство полага фундамента за поклането и израст-

же да бъде разпознато по някои характерни признаци. Един от водещите измежду тях – импулсът за обединение, вече роди политико-икономическия и културен феномен, назоваван „Европейски съюз“. Други ярки признаци са

мовръзката между частта и Цялото и да я превърне в постоянно действащ мост за обмяна на положителни енергии отдолу-нагоре и обратно. „Всички живи същества са клончета на едно и също дърво – дървото на живота“ – подчертава Учителят. И както всички елементи на това велико Дърво са във взаимозависимост помежду си и всеки от тях по свой неповторим начин служи на благо на общността (цялото дърво), така и в нашия човешки свят всеки от нас е нужен по своему за благо на цялото човечество и на Космоса. Затова и новия стадий на разширено съзнание, набиращ сили в нашата

появата на международни езици и бурните темпове на научно-техническата революция. Семената на живота за Цялото са посетили в осъзнаването на изначалното Единство на живота. Ала единствено пробудената душа е в състояние да обхване в дълбочина взаи-

ването на съвременната форма на колективно съзнание на човечеството. Преходът от една степен на общественото съзнание към друга, по-висока, се разгръща в рамките на постепенно разширяване на съзнанието. Пробуждането на колективното съзнание в нашата епоха мо-

же да бъде разпознато по някои характерни признаци. Един от водещите измежду тях – импулсът за обединение, вече роди политико-икономическия и културен феномен, назоваван „Европейски съюз“. Други ярки признаци са

от Манол Смуков. Участниците, насядали в кръг, се стремят да намерят ценното в твърдения, противоположни на техните. Целта е да се постигне безпристрастно изследване по пътя към Истината.

Идва време за свободни занимания, за плаж и море, а вечерта, насядали в братския салон, ние сме отново заедно, за да преживеем необятния и величествен свят на Паневритмията, излъчващ се от всеки кадър във филма на Галина Герасимова „Паневритмията“.

На 8 септември времето е облачно и утринният наряд се прави във братския салон, но условия за Паневритмията има и всички се радваме на тази възможност. Следва закуска с дини и пъпеши, отгледани на братското лозе. По-късно продължаваме започнатото от предишния ден – работа в група за размисъл и практически опити по темата

вете ни се сливат в песните на Учителя, а душите ни преливат от радост и благодарност към Бога.

В утрото на деветия ден от деветия месец на годината с общо число девет отново сме на Каменен връх, за да посрещнем изгрева на Слънцето, което възлиза мощно и величествено в ивицата ясно небе между два тъмни облака. След Паневритмията на братското лозе решаваме да се поздравим поотделно, всеки с всеки, като произнасяме формулите: „Няма Любов като Божията Любов“ – „Само Божията Любов е Любов.“ Случва се чудото. Душите ни се срещат в Божията Любов, която струи от очите ни.

Идва краят на срещата. Преживели капка от радостта на Живота за Цялото, ние отнасяме в душите си ясното усещане и съзнаване, че сме част от нещо истинско и вечно – Братството.

ЛИДИЯ ЛИНДРОВА:

Работата в малки групи беше фокусирана върху обсъждането на проблемни ситуации, възникващи по време на Паневритмията. След анализирането на това, какво точно се случва например между хората, в близост до които се отваря „порта“ или се чути кръга, и след споделянето на това как точно се чувства всеки, групите трябваше да изготвят свой постер с идеи и

препоръки за решаване на казуса. Най-ценното в хода на дискусиата обаче беше възможността чрез собствен опит всеки от участниците да усети предимствата на едно групово обсъждане на проблеми, при което се дава възможност на всеки да бъде чул. Целта ни беше също да развием у себе си усещането, кога и колко да говорим, и кога и кого да слушаме. В помощ ни беше външната група,

която следеше дискусията и накрая даваше обратна връзка за ефективността на комуникацията в нея. Идеята на заниманието беше, че в различните моменти на едно обсъждане енергията се „премества“ и концентрира в един участник. Само ако развиваме сетивността си и се включваме и отстъпваме думата в точния момент, ние можем да се ползваме от пълния потенциал на цялото. Иначе отделни хора

задържат твърде дълго вниманието на групата върху себе си, а други се оттеглят и затварят. В резултат общността не може да се ползва от знанията и хрумванията на тези, които не са толкова добри оратори или просто нямат желание да говорят. А знаем, че Божествената Мъдрост може да бъде свалена през устата на едно дете или на някой, когото сме свикнали да считаме за луд.

СОНЯ МИТЕВА:

Идеята за тази среща се яви като естествен резултат от наблюденията над братския живот през последните две години. За всеки непредубеден човек е очевиден нарастващия стремеж към общуване и единен живот в Братството. Архаичните вече сили на центробежно делене по региони изчезват. Все по-ясно се съзнаваме като единна част от великото цяло – Бяло Братство на Земята и Небето. Мотото на срещата „В светлината на Божия Дух има Живот и Мир“ е послание към всички нас като общност, да заживеем в единството и светлината на Божия Дух, за да сме проводници на Новия живот и Мир за всички. Задачата ни е заедно да градим под ръководството на Учителя новата общност – ядка на бъдещето. Когато през декември 1944 г. Школата във физическия свят на Земята се затвори, тя влезе в душите на учениците като вътрешна връзка с Учителя, но отвън остана

Братството като опитно поле на Школата, където Учителя продължава чрез житейските отношения между нас да се

едно, е централна в Духа на времето. Всички стари модели се рушат, времето на индивидуализма изтече. Сега в своята от-

теля тълкуваме различно? Как да изразим любовта си, без да накарнем граници и света на другия, как да обичаме,

проявява, да ни учи, изпитва, посвещава и така да съгражда чрез всички нас новия човек, новата духовна общност на бъдещето човечество.

Задачата за единство в Христа на всеки от нас поотделно и на всички за-

делност и отдалеченост един от друг ние, хората, търсим начин да се достигнем, разберем и обикнем. Но как да стане това, когато дори в думите на родния си език влагаме различно съдържание, а и Словото на Учи-

без да се изгубим и обезличим в другите?

Целта на тази среща е да постави въпроси, да търси начини, пътища, форми, методи за постигане на по-пълноценно общуване, разбиране и живеене в Единството.

За отминалата лятна

от стр. 1

Тук се изучава и прилага науката на Любовта, която е водещ мотив в изграждането на новата планетарна култура на обединеното човечество, култура на всеобщо братство и любов между хората. Може би именно с това Рила е уникална. Тук на 2 300 м надморска височина в лоното на Божествената природа, сред красиви алпийски гледки учениците в Школата на Учителя пребивават един месец в братско обществено, живеят по високия идеал на братство, безкористна любов, служене и духовно единение. Тук в Школата човек може практически да развие своите добродетели и то не на теория, а в реални ситуации на сътрудничество, взаимопомощ и толерантност. Тук е място на интензивно ученичество, време, когато душата пълноценно се храни с насъщната й храна - Словото на Всемировия Учител.

Всеки от нас оценява привилегията да е на това място /най-малко, че това е защитена територия и водопадна зона/, както и отговорността за своето участие в Школата. В тази насока са и колективните ни усилия, от година на година организацията ни да става все по-добра и да отговаря на принципите на Учението, което следваме. Лятната духовна школа /ЛДШ/ е лицето на Братството и не е без значение какво става тук. Ставащото на Рила дава отражение върху целокупния живот. Този наш стремеж и през тази година даде добри резултати.

За пръв път ние не използвахме септична яма и абсолютно всички отпадъци бяха транспортирани до сметищата. Голяма беше заслугата на един наш брат, който всеки ден контролираше и съдействаше за своевременното събиране и транспортиране на боклука.

Подобряваше се и ежедневното дежурство. Установена практика е дежурните екипи да поемат цялостната тежест за дейностите по поддръжка на лагера. Това включва осигуряване на топла вода и храна, хигиенизиране на лагера, ръководство на духовните наряди, контрол и надзор, посрещане и помощ на новопристигналите. Всички тези дейности се осъществяваха по един лек начин, защото в много от участниците колективното съзнание

Ще запомним лятото на 2007 г. с многото музика и песни.

беше пробудено. Нямаше проблем и с набавянето на вода за кухнята, не оставаха празни туби. Помагаше се и на новопристигналите. Имаше сестри, които казваха: „Днес ще останем и ще помагам на новопристигналите.“ Всичко се нарежда, когато всеки е на своето място. И как иначе може да съществува лагер, който във върховия момент достигна 700 души регистрирани без гостите и ношуващите в двете хижи, с които общността ни на Рила сигурно надхвърля хиляда души. Цялото това голямо множество заедно се моли, слуша Словото на Учителя, сутрин пие по чаша гореща вода, на обяд се храни на братска трапеза, играе Паневритмия и слуша концертите, давани от музикантите на Братството и т.н. Как тези хора биха живели заедно, ако нямаша колективно съзнание и ако не бяха осъществили връзка с Учителя.

Проблеми имаше, но те се решаваха своевременно. Стана ясно преди съборните дни, че е невъзможно цялото Братство сутрин да се побере на Молитвения връх. Затова ръководството предложи да се води успореден духовен наряд на стария молитвен хълм. Това се оказа успешен ход, който бе оценен положително от приятелите и най-вече от тези, които посрещнаха изгрева там.

Нов момент през тази година е и възстановяването на вечерния лагерен огън, около който се събраха над 400 души. Това беше идея на ръководителя на Братството, защото такава е била практиката в Школата до 1954 год., когато лагерът е бил устроен на второто езеро и всички са пре-

карвали вечерите заедно край лагерния огън в песни и разговори.

През това лято беше дошло времето да се реализира и едно от пророчествата на Учителя, че в бъдеще ще използваме предимно слънчевата енергия: Брат Жан-Луи Гобо от Франция, подари и монтира с помощта на няколко братя, слънчев колектор, който може да захранва 8 мобилни телефона, преносим компютър, 2 лампи и др. електроуреди до 75 вата. Това съоръжение представлява стъпка в правилната посока към употребата на алтернативни източници на енергия за нашите нужди. Дали беше случайно, че през този ден чистихме езерата и вечерта запалихме лагерния си огън?

Събитийна ще остане и празничната Паневритмия, в която участваха около 1000 души без музикантите и хористите. Може би това е и най-голямата досега играна Паневритмия. След Паневритмията всички участници направиха братска трапеза, очертаваща един общ кръг. Спомняйки си тази величествена гледка, ми идва мисълта на една стара сестра, отдавна заминала си от този свят, която обичаше да казва: „Няма по-хубав от нашия живот“.

За изминалата духовна школа на Рила спомогна и хубавото време, което позволи да се осъществят програмата на Школата. Не липсваха и изпитания, студените нощи в началото на август, когато бяха достигнати минусови температури, тридневните валежи от 5-ти до 8-ми август и слава Богу, че ги имаше, пък и за това се моли цялото Братство, защото ка-

на клада.“ Какво кара един португалец да се моли и пее на български. Явно е духовното родство и Божията сила, която сродява и обединява хората и това, което кара един български младеж, току-що завършил гимназия, за пръв път дошъл на Рила, да участва в братския живот с възрастната на дългогодишен участник. За нас това е силата на Великия Учител, Който ръководи Школата и Който има грижа кой, кога и каква работа ще свърши в нея. Пред Него е нашето преклонение и благоговение.

Има важни неща и едно от тях е храненето. Тук на Рила това е ангажимент на дежурните екипи. Приготвянето на храна е важно нещо, но и нейното поднасяне е също така важно. Не е без значение това дали става с усмивка, или с обръщане на прекомерно голямо внимание на статистическия лист /не знам кой и какво въведе/, вместо на човека, който е отсреща. Имаше дежурни групи с опит, които бяха приготвили достатъчно количество храна и раздаваха щедро без притеснение, че няма да стигне. Имаше и такива, които не си бяха направили точната преценка, но не върнаха никого и даже в късните следобедни часове, когато храната беше свършила, намираха какво да дадат на всеки потърсил храна. Важно е топлото сърдечно отношение и приятелски жест при даването на храна. Тук може би навлизаме в детайлите, но достига ли до тях, това означава, че важните и

големите проблеми са решени. А те са, че в настоящия момент, цялото Братство е консолидирано около своето ръководство и за Лятната школа на Рила има добре работеща комисия и технически екип.

Тук, според мен, трябва да се осмисли и реши един важен проблем, а именно: предварителната подготовка на групите. Участието в ЛДШ на Рила не е само индивидуален, но и групов акт. Когато групата е организирана и подготвена, чрез нея се решават повечето проблеми на лагера. Идват и хора неподготвени, които не участват в братския живот, но желаят да участват в ЛДШ на Рила. Никой не е върнат. Всеки, заявлява желание да участва, е приет с необходимото внимание. Все пак да не забравяме, че няма развитие на колективното съзнание само чрез четене на беседи, цитиране на Учителя, дружески разговори по приятни теми, без участие в братския живот или без практическо приложение на Учението. Затова братя и сестри, за да не се чувствате чужди на делото, участвайте в Братския живот и през годината и в групите по места, всеки според силите си. Учителя е този, който ще ни оценява. Нека благодарим на Учителя за дадената ни възможност да участваме в изминалата ЛДШ, да положим усилия и през предстоящата година да сме прилежни ученици и да заслужим участието си и догодина в Школата на планина. До нови срещи, приятели, и през следващата година.

Братство, единство ние искаме. Зовът на Любовта ние пускаме.

духовна школа на Рила

Паневритмията

Д-р Светла Балтова

19 август е, под синьото небе над Рила се завърта колелото на Паневритмията. По-точно, трите кръга, в които играят 990 участници. (Накрая бяха изброени 99 „Пентаграма“ – забележително число, нали.) Окестьрът и музикантите са 98 души. Може би най-голямата Паневритмия, играна досега.

Хармонична, мирна, тържествена, дори в най-външния кръг, в който както винаги се включват туристи и запалени почитатели без никакъв опит. Хармонията на кръга ги поглъща и включва в ритъма на цялото.

Направили сме една малка стъпка напред, след подготовката и курсовете по места всички сме с по-будно съзнание за свещените фигури, които рисуваме при този танц.

Тази година на Рила усилията на комисията по Паневритмия бяха съсредоточени върху втората и третата част – „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“. Бяха проведени на два пъти курсове за обучение – в първите дни на август за чужденци и на 11 и 12 август за българи. Гостите от Франция бяха особено удовлетворени да учат и практикуват тези два дяла, които не се

играят в техните центрове. След курсовете за обучение обаче те наблюдаваха внимателно играта на българите и се случваше да задават въпроси като: „Защо двойките в Слънчеви лъчи са пет, а не шест? Защо в Пентаграм „главата“ не прави 8 крачки напред, а само 6?“

„Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“ се отличават с необходимост от развиване на съзнание за група и будност при груповото изпълнение на геометричните фигури. Както знаем, в Паневритмията има градация: първите упражнения човек играе като че ли повече сам със себе си, от „Тъкане“ нататък той прави стъпка към по-осезаем синхрон с партньора си, а от „Запознаване“ прави физически контакт с него. В „Слънчеви лъчи“ групата от 6 двойки играе синхронно в ритъма на ръченицата, а в „Пентаграм“ петте двойки неколккратно се превръщат от движещ се радиус на кръга в петогълник и вписват в него пентаграм.

Синхронното изпълнение поставя изискване за добър усет в пространството, будно внимание за местоположението на останалите партньори; развиват се центровете за

Ще му кажеш на царя, че Паневритмията - това са разумните линии в Природата, които имат постижения - развиват се тялото, дробовите, чувствата и умът; укрепява се мускулната система, съединителната тъкан, дробовите, мозъка. Другите държави ще вземат модел от България. България със сила не може да се похвали, но хората ще вземат модела на тази гимнастика. Това са общочовешки упражнения, с които Природата работи (Паневритми филантропия). Един народ е един уд в общочовешкото. Трябва да се види каква функция изпълнява и тогава може да се види как ще се повдигне народът. Те сега имат гимнастики, но те не служат за обединението на цялото, а само на частите. Ако той сега съдейства на Паневритмията, ще остане, че в негово време са внесени тия упражнения. Животът е най-мощната сила в Природата. Тоя народ, който може да развие своя живот - силата, а не алчността, може да се развива и да получава плодове.

От Учителя, Рила, 28.07.1938 г., 6 ч. вечерта (Из дневника на Л. Лулчев, изд. 1992г. София)

геометрия в мозъка. Така можем да разберем защо Паневритмията е наречена и метод за възпитание и самовъзпитание.

Ще се върна накратко на „Пентаграм“. Наистина масова грешка е, че двойката, представляваща „главата“ не извървява пътя си докрай. Обикновено никой не брои крачките си, а ги съобразява с текста. Знаем, че „главата“ се обръща при думата „свобода“, и масово още при първата сричка обръщането започва. Думата обаче има три срички и трябва „да се извърви“ докрай, т.е. обръщането започва при следващата думичка „за“ (... „всичките разумни души“). Едва при последния текст става обръщането на всички двойки към центъра на петогълника.

Главата, свободата, съответстват на принципа на Истината, и както отбеляза сестра Елена от Русия, ако прекъснем хода на „главата“, ошетяваме и накарняваме този принцип – и в себе си, а и в све-

та.

По-задълбочено поставяне на въпроси около Паневритмията намериха място и на други Рилски срещи.

Семинарът за преподаватели на 16 август беше посетен от по-широк кръг хора и се превърна в

среща на въпроси и отговори за Паневритмията, на която много участници споделиха своята работа по места и практикуването на Паневритмията в своите групи.

Много вдъхновена беше лекцията на Ина Дойнова върху „Слънчеви лъчи“ на 17 август. Освен за втория дял на Паневритмията, Ина говори и върху някои закони на Битието и живота на душата, отразени в този танц.

Отминаха съборните дни и лятото на Рила.

Още там ме питаха кога ще започнат новите курсове по Паневритмия. Иде началото на учебната година на Братството, която включва и обучение по Паневритмия. Нека да работим добре, да се учим добре и догодина на Рила да видим, че сме извървяли още една малка стъпка напред и нагоре по спиралата на Паневритмията. Нали трябва да сме достойни за това „другите държави да вземат модела на тази гимнастика от България“.

Деца

Тази година на Рила децата бяха не само повече от всяко лято, но и отношенията малки и големи бяха повлияни от всеобщото вдъхновение да работим и бъдем заедно.

Изложбата от рисунки на 18 август беше облечена в много пъстрота, радост и мечти с вдъхновящото присъствие и работа от страна на любимата за всички деца сестра Севлия. Учението по Паневритмия за най-малките бе проведено под формата на игра от брат Ясен Даскалов. Освен многото смях и игри, по-големите деца се включваха ежедневно в работата, като носене на вода и багаж, опъване на палатки и обгрижване на по-малките от тях. И ако хармонията имаше визитна картичка под формата на приятелство и веселие, то всеки от нас, имащ време да погледне в детските очи, щеше да я съзре точно там.

Впечатления от Рила 2007

Мога да кажа, че винаги се чувствам много щастлива, когато идвам на Рила. Сякаш усещам тук присъствието на един много мъдър и любящ дух. Мисля, че това е духът на Беинса Дуно. Знаем, че тук има много духовни и ангелски същества, които ни вдъхновяват и изпълват сърцата ни с топли чувства, а телата ни със здраве. Но мисля, че това е и от самото място – планината е стара и чиста и излъчването ѝ носи жизнена енергия. Това излъчване е винаги налице, но се активира, особено когато играем Паневритмия и пеем медитативните и молитвени песни. Чрез Паневритмията ние носим хармония и щастие на елементалите (природните духове – бел.пр.) и на свързаните с тях ангелски същества. Усещам как Паневритмията внася у мен здраве чрез движенията и музиката на песните, които вече мога малко да пея. Танцът винаги ме изпълва с радост, а когато имам добър партньор, радостта нараства поради топлината и добра енергия, която усещам от него. Усещането за мен е, че ангелите слизат да танцуват с нас и са наоколо също, когато се разхождаме или сме просто в лагера. Не се страхувам дори когато има гръмотевични бури и съм сама в малката си палатка, въпреки че никога не съм изпитвала такъв респект пред природата преди да дойда на Рила.

Имам и една друга опитност: имам за разрешаване важен въпрос, задавам го на Беинса Дуно и на ангелските същества, свързани с него, и след това, докато танцувам или се разхождам, отговорът идва или ми се подсказва част от него, или се появява съвсем нова идея.

Така, че това са моите опитности във връзка с Паневритмията, която наистина промени изцяло живота ми.

Мариан Руст
валдорфски педагог, Холандия

100 години Братство в Бургас

от стр. 1

В този ред на мисли стигаме и до може би най-интересната и значима, поне до момента, проява във връзка със 100 годишния юбилей, а именно, братската среща проведена в Бургас на самата дата на основаването 27.07. На отправената поканата, се отзоваха братя и сестри от София, Пловдив, Варна, Стара Загора, Сливен, Шумен, Панагюрище, Карнобат, Айтос, Несебър и други. Концертът беше организиран съвместно с читалище „Фар“, под наслов „Новата музика“. Интересът към него се оказа доста по-голям от очаквания. Залата на филхармоничното дружество не можеше да побере всички гости-приятели от страната и граждани на Бургас. Чудната музика на Учителя, майсторски изпълнена от музикантите Петър Ганев, Божанка Ганева, Гинка Николова, Юлия Фурнаджиева и певицата Надя Колева донесе истинска естетическа наслада и красиви вътрешни изживявания на всички присъстващи.

Втората част посрещната с голям интерес от публиката, представляваше демонстрация на живо на сцената на няколко упражнения от Паневритмията. За пореден път се убедихме, че Паневритмията е жива и красива, както в естествена природна среда, така и на концертния подиум. В антракта публиката можеше да наблюдава на голям екран кадри от Паневритмия или да си избере книга със Словото на Учителя.

След концерта, по традиция, в салона на братството, беше дадена вечеря за всички гости със специално подготвени от сестрите от Бургас разнообразни вегетариански ястия. Песни и стихове създадоха топла приятелска атмосфера.

На следващия ден, 28.07, след посрещане на изгриващото от морето Слънце и празничен наряд в Морската градина, се изигра най-голямата Паневритмия, която някога се е играла в Бургас. Поляната пред хотел „Парк“ едва побра въртящия се кръг.

на планина, обвеяна от легендите за лютка на тракийските мистерии, богомилските поселения и възникването на едно от най-мистичните учения в християнството – исихазма.

Попаднахме в едно свято място – двор всред горите, в гънките на пла-

сграда, която е съществувала в началото на 20-ти век, където Пеню Киров е завършил апостолската си обиколка на България, а по-късно идвал на гости при своя приятел и духовен събрат, тогавашния игумен отец Никон. Тук той е получил и конкретното послание от Невидимия свят да основе „кружок“ в Бургас.

Денят беше юлски, горещ, ярко слънчев. Имахме идея да разгледаме мястото и да намерим някоя поляна в гората. След любезното отношение и покана от страна на свещеника, стопанин на манастира, с цялата голяма група приятели се настаняхме на дъбовите маси и пейки под прохладните орехови сенки.

По-късно направихме дълбоко съкровено благоутроbie на България и целия свят, воден от брат Андрей Грива. Сякаш в друго пространство и време прозвучаха молитвите и песните като „Благославяй“, „Аум“ и „Химна на великата душа“.

Всеки би се досетил, че след като си наляхме и пихме лечебна вода, краят на този празник беше отбелязан с маси отрупани с дини, плодове, топли питки и всякакви вегетариански храни.

И накрая още нещо дребно – възникна спонтанно идея, да се събере малко помощ за манастира. Бързо премина една шапка меду братята и сестрите. Неизвестно защо и как, и дали има връзка с 27.07.2007 г., но събраната сума се оказа 270 лева.

Благодарим на всички, които се отзоваха на нашата покана. Нека истинският братски дух, който проникваше тази среща, да ни събере и за бъдеще.

Каним всички на следващата проява, във връзка с юбилея, в Айтос на 6 и 7-ми октомври 2007 г.

Ангел Запрянов

След чудесната, хармонична Паневритмия, всички приятели с два големи автобуса и колона леки автомобили, се отправихме към манастира „Св. Животоприемен източник“, в гористите височини над с. Голямо Буково, на около 65 км. от Бургас.

Ето че пристигнахме в Странджа, тази „стран-

нината, с малък, стар, добре поддържан храм, с бликаща лечебна вода, под олтара, къщичка за свещеника, големи стари орехи и дълги дървени маси и пейки – това е почти всичко, което носи названието „манастир“, макар че такъв тук е имало още през Средновековието.

Недалеч се вижда голямата вече порутена

ЛЕГЕНДАТА разказва, че някога в средните векове, след една сурова битка между българи и ромеи, разбитият и ослепен по време на сражението византийски полководец, оцелял, като се скрил в дебрите на Странджа. Дъго бродил той из планината сам, обречен на гибел, докато случайно не открил някакъв извор – измил си очите и прогледнал. Успял да се добере до Константинопол, а след години станал император и основал манастир на мястото на целебния извор.

Съществува интересна хипотеза, свързана с исихазма – течение в християнството, отначало отречено, но по-късно признато от църквата, което търси връзка между Бога и човека по пътя на самоусъвършенстване, вътрешно вглъбяване и Божествено съзерцание. Допуска се възможността именно манастира над с. Голямо Буково да е онова средище в Странджа, известно от историята, където е бил основателят на исихазма Григорий Синаит. На същото място е получил и посвещението си в тази философия и най-видния му ученик и съвременен учител на Патриарх Евтимий – Теодосий Търновски.

А ето какво можем да прочетем в сп. „Всемирна летопис“ в брой от първото десетилетие на XX век:

Историята на Коджа-бушкия манастир е твърде интересна. До преди 36 години развалините му не са били известни. Мястото му било обрасло с гъста гора. В село Коджа бук по онова време живеел един старец – дядо Коста, тъй го наричали селяните. Той бил твърде крътък и набожен човек. Една нощ на сън му се явявала една жена с черни дрехи; тя го извикала да върви с нея. Тръгва подире и на изток през гористата местност и се спират в дола, дето е сега манастирът. Странната водачка го въвежда в една църква, дето той сънен вижда извор и му казва: „Това е аязмото – животоприемен източник. Някога преди да дойдат турците тука се издигаше църква на мое име и мнозина идваха на изцеление. Освен нея в околностите имаше и други църкви, на които също ще дойде времето да се открият. Сега тук ще копаеш и ще въздигнеш върху старите основи нова църква с помощта на верните твои съселяни, дойде време това да се разкрие – стига е лежало всичко туй под земята: наближава свободата на България.“

Дядо Коста съобщил на селяните от Коджа бук и Мъдлеж за намерението си и мнозина от набожните го придружили и разкопали посоченото място. Откриват основите през 1873 година. При разкопките в олтара се откриват три плочи, които са стояли – една на престола, а други две – на източника. На първия камък е имало изображение на Тайната вечеря, а на другите два – животоприемен източник с образа на Св. Богородица и риби. Имало и надписи. След време дохождали някакви професори да четат надписите; по тоя повод и плочите са отнесени незнайно де.

Храмът е възобновен едва през 1887 г. по настояване на дядо Коста, чийто останки днес почиват в манастирския двор. След възобновяване на църквата, на празнични дни започват да идват селяни от околните села на поклонение.

От три години манастирът е под управлението на отец Никона и лека по лека се превръща в истински приют за страдалците. Мнозина, които са идвали с вяра, са били излекувани.

Манастирът се свързва с името на светицата лечителка – Св. Петка.

Въпросният отец игумен Никон всъщност е бил брат от духовния кръг около Пеню Киров.

След идването на комунистите на власт манастирът е използван известно време за санаториум, след което напълно изоставен. В последните десетина години сегашният свещеник обикаля всички възможни инстанции, опитвайки се да вдъхне нов живот на това свято място.

Историята преразказва Ангел Запрянов

В двора на манастира

Подправките лекуват

През май и юни, в хубави слънчеви дни, сутрин рано, събирайте билки, сушете ги и после ги поставете в стъклени буркани, запушени, да постоят още малко на Слънце, една мъничка незначителна тревичка или цветенце при нужда са най-добрите лекари.

Наберете си мащерка, зелени листа от ягоди, те са лечебни. Наберете си и дребна лайкучка. Не ги туряйте на влажни места.

Достатъчно е да вземеш подбел и ще се подмладиш. Но трябва да знаеш през кой ден на годината да го вземеш, дали когато цъфти и изобщо, по кое време на годината. Според мен най-добре е да го вземете, когато в него се балансират положителните сили. Човек трябва да попадне в този момент, когато подбелът е в състояние на самоудоволствие и е готов да дава, да помага. Така е и с всички останали растения. Тогава човек трябва да излезе рано в зори или при изгрева на Слънцето, когато на небето няма нито един облак. Има ли най-малкия облак, лекарството се разваля. Ако съвпадна тези състояния, тези моменти, тогава ти ще си откъснеш един цвят и ще го затвориш в едно шишенце. Ако знаете това изкуство, кога да откъснете този цвят, вие ще изпитате голям трепет, когато се приближите към подбела, защото той ще ви подмлади и радост ще бликне у вас. На ранина, точно при изгрева на Слънцето ще откъснете цвета и ще го турите в шишенце.

Ако ви боли стомах, сварете си малко равнец. Против кашлица си сварете малко синя тинтява.

Ако на моя приятел му тежи нещо, страда, ще му кажа да си вземе с три пръста малко цвят от пелин, да го сложи в джезве, да го държи пет минути да клокне и всеки ден в продължение на 10 дни да пие по една чашка пелин и положително 75% ще се подобри, без захар да го пие.

При зъбобол - да се сваряват орехови листа, да се жабурят венците с тази вода.

Когато сте неразположени, вземете на върха на един нож пепел от изгорели кленове, изсипете я в чаша гореща вода и като се утаи, изпийте водата.

Чрез цветята, растенията, плодовете, дърветата човек се лекува, свързва се с тяхната магическа сила. Чесън, лук, магданоз, във всяка градина да има по една лека, те са много лековити.

Учителя

Болният трябва да се откаже от нещо, но не от въздух, а от ядене. Той трябва да яде по-малко и да избира храната си. Болестта му е дадена именно за възпитаване на стомаха. Дайте на болния една печена ябълка, няколко ореха и едно малко парченце хляб, препечено на огъня. На другия ден вместо ябълка, дайте му една печена круша. Причината за всички болести, за всички недъзи, за всички несреци в живота е духовна, а не физическа. Ако искате да бъдете здрави, не допускайте в ума и в сърцето си нито една отрицателна мисъл, нито едно отрицателно чувство - последните са паразити и не бива да се оставят в главата ви.

Учителя

МАГДАНОЗ – лекува храносмилателни проблеми, стимулира стомашно-чревния тракт, помага при обезводняване, при отоци, асцит (воднянка), заболявания на бъбреците и пикочния мехур. Отвара от семената лекува простатит, нормализира менструалния цикъл, болезнена менструация, а извлек или сок действа стимулиращо върху мускулатурата на матката, подобрява дихателната и сърдечната дейност. Съдържа В12, витамин, който помага при образуването на червени кръвни тельца. Сокът от магданоз премахва пигменти на кожата, кожни паразити.

ЦЕЛИНА – използва се като диуретично средство, за лечение на болни бъбреци, апетитовъзбуждащо, подобрява храносмилането, при неврози, алергии, дерматити, други кожни и гноини заболявания, за рани във вид на мехлем: смесват се листа от целина и безсолно краве масло, леко задушавате и съхранявате в хладилник. Наричат я подправка, за страдащи от ревматизъм, подагра. Желателно е да присъства ежедневно в менюто както картофа, за да не боледуват бъбреците. Тя е най-прекрасното лекарство против напикаване.

РИГАН – използва се при лечение на бронхити, трахеити, астма, гастрит, язва на стомаха и стомашна невроза, газове в червата, безсъние, хронично заболяване на черния дроб. Ползва се и за бани като запарка. Подпомага лечение на отделителната система, запек, за здрав сън, женски болести, рахит, кашлица. Като гаргара при заболявания на устната кухина. Много ефективно лекува стомашни заболявания, много добра подправка за супи, тестени изделия, гювеч, различни ястия.

РОЗМАРИН - общоукрепващо, апетитовъзбуждащо, прочиства урината, тонизира, лекува умора, при изтощени болни подобрява храносмилането, има противохепатитно и противораково действие, лекува черен дроб, жлъчка, жлъчни дискенизи, херпес, грип, бяло течение, кожен рак, ревматизъм, нарушен менструален цикъл, успокоява болки в стомаха, червата, против образуване на газове, три сърдечни неврози, астма, кашлица, налагане на псалтири при ревматизъм, чайт укрепва косата; лекува сърбеж и косопад, наричан още „бабин косъм“, използва се като подправка при трудно смилане на храна, стрит в салата от моркови, картофи, зеле, домати се възприема като средство за подмладяване, лекува и укрепва кръвоносната система, съдовете и нервите на сърцето. Използва се в сосове, салати, печива. Розмариново вино: поставяте в бутилка отлежало вино розмарин; лекува анемия, ниско кръвно налягане, за възрастни и склонни към заболяемост стимулира защитните

сили, укрепва организма.

ЧУБРИЦА – подправка за боб, заедно с джоджен, лекува ниско кръвно налягане заедно с исюп (джинджифил), стимулира половите жлези, лекува главоболие, високо артериално налягане, колики и газове в стомаха и червата, лошо храносмилане, бъбречни, чернодробни и жлъчни заболявания. Като отвара, в кухнята се използва за ароматизиране при трудносмилаеми храни като боб, леща, грах, зелен фасул, червено зеле, супи от картофи, от зеленчуци, използва се в състава на шарената сол, смесена заедно със сминдух, червен пипер, сол. Балканската чубрица се намира по-трудно, но е много полезна като подправка за всички ястия.

БОСИЛЕК – възбужда апетита, действа обезболяващо, основна билка за депресии, буйства, невропсихични заболявания, страх, стрес. Когато се ползва като извлек, а също и в храната, има противогърчово действие. Полезен при епилепсия и припадъци; хистери, спира развитието на стафилококови, стрептококови инфекции. Използва се

при лечение на чревни колики, газове в червата и жлъчни кризи, диарии у деца, бронхити, бронхиална астма, инфекции на пикочните пътища, главоболие. Като противотрова при змийски ухапвания или ухапвания от скорпион. лекува уретрит, нефрит, засилва лактацията при кърмачки, усилва сърдечната дейност при заболяване на миокарда. Сокът от босилек се използва при гноини възпаления на средното ухо, при трудно заздравяващи рани, при възпаление на пикочополовата система, меланхолия, кихавица, хрема, антиревматично.

КИМИОН – усилва стомашната секреция, подобрява апетита, отстранява газове от червата, успокоява спазмите им, използва се при безапетитие, тежест и болки в корема, стомаха, жлъчния мехур, черния дроб, мигрена, недостиг на кърма, регулиране на менструацията, катар на горните дихателни пътища, смущения в уринирането, простудни заболявания, възпаления от различен характер, отхрачващо средство. Използват се плодовете му за отвари.

Къри

Благодатта на чистотата

Чистота: Всинца ний от Неговата пълнота прияхме и благодат за благодат. (Ев. Й. 1:16)

Когато една идея ни посети от духовния свят, най-красивата благодарност, която можем да й окажем, е да я осъществим. В разговор за посещението на японския д-р Масару Емото през юли месец в страната ни, сестра Елка от В. Търново предложи: "Знаете ли колко ще е хубаво да се помолим за Второто езеро!" Д-р Емото, който изследва влиянието на мислите върху кристалната структура на водата, е запечатал във вълнуващи снимки красивата хармония на думите "любов" и "благодарност" и чудотворната промяна, която настъпва в хаотичната кристална структура на езерна вода след молитвата на будистки монаси. Така той нагледно показва "че духът на думите притежава силата да влияе върху всичко, което съществува, и да променя света почти незабавно" (Тайните Послания на Водата, 148). Заедно с 350 съмишленици, сплотени в молитва, той успява да пречиства водата на най-голямото и замърсено езеро в Япония, езерото Бива. Този опит ни вдъхновява и ние да приложим в планината казаното от Учителя: "Велико нещо е мисълта. Когато хората са обединени в своята мисъл и невъзможното за тях става възможно."

Молитва на Мястото на Учителя с д-р Емото - 17 юли 2007 г.

На третия съборен ден, 21 август тази година, тази идеята се осъществи с помощта на много сестри и братя, които се включиха със съвети, насърчение и участие. В 16 часа на брега на Второто езеро, под изворчето "Ръцете, които дават" в трепетна молитва застанахме 25 приятели от Свищов, Плевен, Сопот, Г. Оряховица, Разград, София, Пловдив, Бургас, В. Търново, Украйна и Австралия. Други съмишленици изпратиха своята светла мисъл и топло чувство от Салоните, езерото на Чистотата и връх Острец. Събрани от тази красива идея, която беше посетила мнозина едновременно, всички свързахме душите си в искрени молитви, песни и формули да възвърне езерната вода сияйната си чистота и бистротата й да бъде подобна на изворната златна водичка наблизо. Неопикуема хармония! След наряда всички лица тихо сияеха и от погледите лъхаше онази топлина, която се изписва в очите само на най-близък приятел. Връзката, която бяхме осъществили с езерото, Възвишените същества и Бог ни преплете в невидимите нишки на братска обич. След молитвената обиколка на езерото, няколко сестри сладко похапнахме и се порадвахме на благословието на обща трапеза. Всички се зарекохме да се включим в такава молитва и догодина.

Учителя нарича Второто от 7-те Рилски езера с духовното име Елбур, което значи "Бог е силният" или "Езеро на изпитанията", граница между Физическия и Духовния свят и облог на Доброто. На тази граница всяка година от 1923 насам се провежда Лятната Духовна Школа - Рилския лагер на общество Бяло Братство. Ние, всички братя и сестри, които мерим личния си растеж и житейски път с мярката "до Рила" и "след Рила" сме отговорни не само през месец август, а през цялата година в своите мисли, чувства и воля да пазим, да чистим и да ограждаме съзнателно тази граница на Доброто. Екологията на Второто езеро е наш духовен дълг и призвание. Бихме могли по групи и по места целогодишно, съзнателно да отправяме своята индивидуална и колективна будност за възстановяване на чистотата и прозрачността на водата в езерото. Неговата чистота е показател за колективното ниво на добродетелта, чистота на Летния Лагер и цялото ни общество. Не случайно във Второто езеро се влива водата от свещения за всички извор със златна жилка "Ръцете, които дават". Тази вода е символ и емблема на Учителя, на Учението и на всички, съпричастни на идеите на Бялото Братство. Фактът, че тази вода, доказана чрез проби като една от най-чистите в България, Балканския полуостров и Европа, се влива във Второто езеро, а то е най-замърсено от седемте, заслужава вниманието на всички ни и изисква духовна работа по самопочистване над себе си. За да имаме силата, пожелавайки му чистота, неговото самопочистване да стане факт: благодатта на чистотата е в нас и около нас.

Снежана Стефанова,
Анелия Димитрова

Традиционна братска среща в Димитровград

Прогнозите за времето на 1 и 2 септември тази година объркаха сметките за очаквания брой гости. Пристигнаха доста малко, както обикновено в събота в дома на брат Панчо и гостоприемната му другарка. Към 17-18 часа разбрахме, че повече гости няма да има и предвиденият концерт няма да се съ-

тои. Тогава „запретнахме ръкави“ и си направихме концерт от налични „таланти“. Стана прекрасно! Пяха се песни на брат Камбуров от най-голямото присъствие – гр. Сливен. Хор от около 10 човека със съпровод на цигулка, беше разучил много добре песните. Вдъхновени, ние също подехме.

Както всяка година, една сестра от гр. Любимец пяха солово.

Пловдивска групичка изпях в същия стил ангелски песни от сестра Желя Николова, която подаряваше новия си диск с 27 песни.

Направихме молитва при бедствия и стихии и бурята, която се беше за-

вихрила, тутакси отмина. Продължихме под звуците на акордеона на добре известния ни кавалджия Тошко от Смолян. Играхме с голяма охота български народни хора. Поздравихме Тошко за успешното му представяне в Музикалната академия.

Вечерта късно всички отидохме да си починаем по домовете на сестрите, за което им благодарим.

На обяд старата лоза отново ни събра. Хапнахме вкусно от неповторимото ястие на сестрите домакини. Изненадата беше в дините. Трябваше да се справим с дяловете на недошлите братя и сестри. Беше вкусно и приятно!

Още една среща с традиции и тази година ни стопли сърцата.

Благодаря на всички участници и най-много на домакините!

До нови срещи в Голямото семейство!

Нели Никифорова

С поздрав от Рила

Какво за мен си Рила?

*Ти свидна си-добре го знам
с очи от преспи свенливи.
Какво за мен ти имаш там,
с какво ме правиш тъй щастлива?*

*Цветята ти лъхтят така,
че всичко с тях ми обещаваши.
Докосна ли ги със ръка
кръвта ми сякаш оживява.*

*Езерата ти блестят така-
синевата сякаш е милувка.
Върховете мамят с небеса,
а ангелите със целувка.*

Виолета Христова

Мъдростта на знаещия

НА 16 СЕПТЕМВРИ СЕ НАВЪРШИХА 110 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ГЕОРГИ ТОМАЛЕВСКИ

Георги Томалевски (1897-1988)

В плеядата най-видни ученици на Учителя Петър Дънов д-р Георги Томалевски заема сво-

ето достойно място. Негови отличителни черти са изключителната ерудиция, огромният обем

познания, правдивата самооценка и предаността към свящото Дело, което той превръща в смисъл на своя живот.

Изброените качества не са чужди и на други напреднали по духовния Път братя и сестри от духовното общество „Бяло Братство“, създадено от Учителя. Това, обаче, което подчертава неповторимостта в личностната характеристика на д-р Томалевски, по наше мнение, е достолепието на ненатрапчивата мъдрост.

Най-напредналите ученици в окултната Школа стават нейни ярки изразители и всеки от тях добавя своя собствен светъл лъч към Слънцето на

Божествената Мъдрост, с което Великият Посветен дарява пробудените и пробуждащите се души.

Конкретното изследване на д-р Томалевски си поставя за цел духовно-езотеричен прочит на Евангелието от апостол Йоан Богослов. Това най-дълбоко и пропито с мистичен заряд Евангелие се отличава значително от останалите три канонични Евангелия.

Д-р Томалевски прекарва границите на класическата църковно-богословска интерпретация и навлиза в пределите на необятния океан от познание, предавано единствено в Школите на великите Учители.

Придържайки се стриктно към хронологията на библиейското повествование, авторът предлага собствена, оригинална трактовка както на възловите моменти от Евангелието, така и на послания, отправени към читателя в алегорична форма или в контекст.

Някой навярно би запитал: „Има ли смисъл да се връщаме към изследвания, направени преди десетилетия? Не са ли вече остарели? Науката в компютърната ера, включително богословската, е отишла толкова напред. Не е ли по-добре да гледаме само напред, към бъдещето?“

Нашият категоричен отговор е, че разработката на д-р Георги Томалевски ни най-малко не е лишена от актуалност, понеже тя разглежда непреходни истини, и то от позициите на Божественото учение. Бихме могли да я оценим като

съществен принос в област, където човешката мисъл е приемала предизвикателства в течение на векове. Затова и стореното от автора има право на живот.

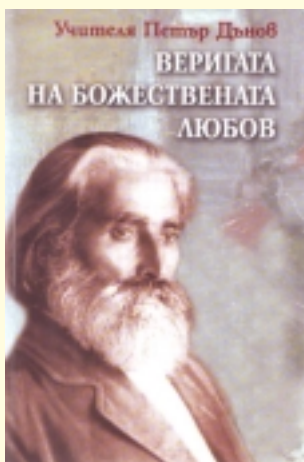
Нека благодарим и на тези, които са съхранили писменото творчество на д-р Томалевски и днес ни предоставят шанс да се докоснем до един от неговите най-стойностни образци.

Константин Златев

Опит за кратко тълкуване на Евангелието на Йоан, София, 2007, Мека корица, 112 страници
Корична цена: 4 лв

Нови книги на Издателство Бяло Братство

Веригата на Божествената Любов

София, 2007, Твърда корица, 512 страници;
Корична цена: 12 лв.

В това издание освен протоколите на годишните срещи на Веригата /1906-1912 г./ от Димитър Голов, са публикувани за първи път неизвестните досега текстове от Петко Гумнеров. Книгата съдържа и цветно приложение с фотоси на мистериите съдове, използвани на срещите на Веригата.

Паневритмия

учебен филм, 63 минути. Цена: 7 лв.

Филмът е заснет 2006 г. на Рила по идея на Комисията по Паневритмия. Режисьор: Галина Герасимова, оператор: Пламен Гелинов, Цигулка: Йоана Стратева, китара: Божидар Симов

Паневритмията МЪДРОСТ, ФИЛОСОФИЯ, ОТКРОВЕНИЕ

София, 2007,
Мека корица,
200 страници;
Корична цена: 5 лв.

Мисли за всеки ден

София, 2007,
215 страници
Корична цена: 2.70 лв

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА,
Соня МИТЕВА, Кирилка РАДОВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,40 лв.

ПРИЗИВ

При наводнението през август пострадаха наши приятели от Цар Калоян. Къщата им е разрушена и няма къде да живеят.

Братя и сестри, да бъдем съпричастни и да се отзовем на помощ

Адрес:

Пламен Николов Павлов
ул. "Райко Даскалов" № 4
гр. Цар Калоян 7280,
област Разградска

Банкова сметка:

IBAN - BG 53 CECB 9790 1068 3614 00
BIC: CECB86SF
Централна кооперативна банка - АД
клон Цар Калоян